

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาโครงสร้างและทานองเสียงในวัจนกรรมการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศส ผู้วิจัยได้สร้าง เกณฑ์ทางความหมายโดยศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่ผ่านมา เก็บข้อมูลรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศส และทานองเสียงจากภาพยนตร์

เกณฑ์ทางความหมายที่ใช้จำแนกมี 6 เกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ที่หนึ่ง การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความใหม่ ผู้ถามมิได้มีทัศนคติต่อความน่าเสนอ

เกณฑ์ที่สอง การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความเก่า ผู้ถามมิได้มีทัศนคติต่อความน่าเสนอ

เกณฑ์ที่สาม การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความใหม่ ผู้ถามมีทัศนะว่าความน่าเสนอ เป็นเช่นนั้น

เกณฑ์ที่สี่ การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความเก่า ผู้ถามมีทัศนะว่าความน่าเสนอ เป็นเช่นนั้น

เกณฑ์ที่ห้า การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความใหม่ ผู้ถามมีทัศนะว่าความน่าเสนอ มิได้เป็นเช่นนั้น

เกณฑ์ที่หก การถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้ง เดิมต่อความน่าเสนอ ความน่าเสนอ เป็นความเก่า ผู้ถามมีทัศนะว่าความน่าเสนอ มิได้เป็นเช่นนั้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศสและทำนองเสียงสรุปได้ดังนี้

4.1 สรุปผลการวิจัย

4.1.1. โครงสร้างประโยคกับความใหม่-เก่า ของความนำเสนอ

1. P + WI + ? (7)	รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งหมด
2. P + ? (251)	รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่ความนำเสนอเป็นความใหม่หรือความเก่า แต่เป็นความใหม่มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด (.82 : .18) อย่างไรก็ตามก็สามารถใช้เสนอความที่เป็นความเก่าได้
3. (QP) + P + (QP) + ? (33)	รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่ความนำเสนอเป็นความใหม่มากกว่าความเก่าอย่างเห็นได้ชัด (.85 : .15)
- ความนำเสนอในการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ เป็นความใหม่มากกว่าความเก่า (.83 : .17)

4.1.2. โครงสร้างประโยคกับการแสดงทัศนะของผู้ถาม

1. P + WI + ? (7)

รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่ผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ มากกว่าในกรณีที่ผู้ถามมีทัศนะ (.57:.43) อย่างไรก็ตามการใช้รูปนี้แสดงความหมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ มีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ถามมีทัศนะ

2. P + ? (251)

รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่มีความหมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ น้อยกว่าที่มีความหมายว่าผู้ถามมีทัศนะ (.41:.59) อย่างไรก็ตามความหมายที่ผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ เกิดใกล้เคียงกับผู้ถามมีทัศนะ

3. (QP) + P + (QP) + ? (33)

รูปโครงสร้างนี้ใช้ในกรณีที่มีความหมายว่าผู้ถามมีทัศนะ มากกว่าที่มีความหมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ อย่างเห็นได้ชัด (.94:.06)

การแสดงทัศนะของผู้ถามในการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ผู้ถามมีการแสดงทัศนะมากกว่าไม่มีทัศนะ (.62:.38)

4.1.3. ลักษณะ ทานอง เสียงกับการแสดงทัศนะ ของผู้ถาม

1. ลักษณะ ทานอง เสียงขึ้น (230)   รูปทานอง เสียงนี้ใช้ในกรณีที่มีความหมายว่า ผู้ถามมีทัศนะ มากกว่าที่มีความหมายว่าผู้ถาม ไม่มีทัศนะใดๆ (.57:.43)
อย่างไรก็ตามความหมายที่ผู้ถามมีทัศนะ เกิด
ใกล้เคียงกับผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ
2. ลักษณะ ทานอง เสียงตก (11)   รูปทานอง เสียงนี้ใช้ในกรณีที่มีความหมายว่า ผู้ถามมีทัศนะ มากกว่าที่มีความหมายว่าผู้ถาม ไม่มีทัศนะใดๆ (.64:.36)
3. ลักษณะ ทานอง เสียงผสม (50)   รูปทานอง เสียงนี้ใช้ในกรณีที่มีความหมายว่า ผู้ถามมีทัศนะ มากกว่าที่มีความหมายว่าผู้ถาม ไม่มีทัศนะใดๆอย่างเห็นได้ชัด (.84:.16)

การแสดงทัศนะ ของผู้ถามในการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ผู้ถามมีการแสดงทัศนะมากกว่า ไม่มีการแสดงทัศนะใดๆ (.62:.38) โดยเฉพาะในทานอง เสียงผสมผู้ถามมีการแสดงทัศนะ มากกว่าไม่มีการแสดงทัศนะใดๆอย่างเห็นได้ชัด

หมายความว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ น้อยกว่าที่มี
ความหมายว่าผู้ถามมีทัศนะอย่างเห็นได้ชัด
(.29:.71)

ลักษณะทานองเสียงตก ใช้ในกรณีที่มีความ
หมายความว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ น้อยกว่าที่มี
ความหมายว่าผู้ถามมีทัศนะ (.29:.71)

นอกจากนี้ยังใช้ในกรณีที่รูปโครงสร้างนี้เป็น
ทั้งความใหม่และความเก่า

2. (QP)+P+(QP)+?+In(33) รูปโครงสร้างนี้ใช้รูปทานองเสียงผสม มากกว่าทานองเสียงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด
(.88:.12) ลักษณะทานองเสียงตกไม่ -
ปรากฏเลย

ลักษณะทานองเสียงผสม ใช้ในกรณีที่มี
ความหมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนะใดๆ น้อยกว่า
ที่มีความหมายว่าผู้ถามมีทัศนะอย่างเห็นได้ชัด
(.07:.93)

ลักษณะทานองเสียงขึ้น ใช้ในกรณีที่มีความ
หมายว่าผู้ถามมีทัศนะทั้งหมด

นอกจากนี้ยังใช้รูปโครงสร้างนี้ในกรณีที่เป็น
ทั้งความใหม่และความเก่า

3. P+WI+?+In(7)

รูปโครงสร้างนี้ใช้รูปทานองเสียงตก มาก
กว่าทานองเสียงขึ้น (.57: .43)

อย่างไรก็ตามลักษณะทานองเสียงตกเกิดใกล้เคียง
กับทานองเสียงขึ้น ส่วนทานองเสียง
ผสมนั้นไม่ปรากฏเลย

ลักษณะทานองเสียงตก ใช้ในกรณีที่มีความ
หมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนคติใดๆ เท่ากับที่มีความ
หมายว่าผู้ถามมีทัศนคติ (.50: .50)

ลักษณะทานองเสียงขึ้น ใช้ในกรณีที่มีความ
หมายว่าผู้ถามไม่มีทัศนคติใดๆ มากกว่าที่มี
ความหมายว่าผู้ถามมีทัศนคติ (.67: .33)

อย่างไรก็ตามความหมายที่ผู้ถามไม่มีทัศน
คติใดๆ เกิดใกล้เคียงกับมีทัศนคติ

นอกจากนี้ยังใช้รูปโครงสร้างนี้ในกรณีที่เป็น
ความใหม่ทั้งหมด

การแสดงทัศนคติของผู้ถาม จำนวนรวมประมาณกึ่งหนึ่งของ โครงสร้าง P+?+In และ

P+WI+?+In ใช้แสดงทัศนะ และอีกกึ่งหนึ่งไม่แสดงทัศนะ (.59:.41) และ (.43:.57) ตามลำดับ ในโครงสร้าง P+?+In ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า แต่ในโครงสร้าง P+WI+?+In ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น ในโครงสร้าง (QP)+P+(QP)+?+In ส่วนใหญ่ใช้แสดงทัศนะของผู้พูด (.94:.06) ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า

4.2 อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาวิจัยการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศส พบว่า

4.2.1. รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในภาษาพูดส่วนใหญ่ มีรูปและทานองเสียงดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้าง	ลักษณะทานองเสียง
1.1 P+? ปรากฏเป็นจำนวนสูงสุด 86.25%	P+?+In(R) 88.84% P+?+In(C) 8.37% P+?+In(F) 2.79%
1.2 (QP)+P+(QP)+? ปรากฏรองลงมา 11.34% ในโครงสร้างนี้จำแนกย่อยได้ดังนี้	(QP)+P+(QP)+?+In(C) 87.88% (QP)+P+(QP)+?+In(R) 12.12%
1.2.1 P+hein+? 8.59%	P+hein+?+In(C) 100%
1.2.2 P+non+? 2.07%	P+non+?+In(C) 66.67% P+non+?+In(R) 33.33%
1.2.3 P+ou non+? 0.34%	P+ou non+?+In(R) 100%
1.2.4 Est-ce que+P+? 0.34%	Est-ce que+P+?+In(R) 100%
1.3 P+WI+? ปรากฏน้อยสุด 2.41%	P+WI+?+In(F) 57.14% P+WI+?+In(R) 42.86%

ตารางที่ 5 แสดงรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธและลักษณะทานองเสียงในภาษาฝรั่งเศส
ที่มีการเกิดเป็นเปอร์เซ็นต์ จากมากไปน้อย

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ารูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ปรากฏในการศึกษาภาษาพูดในภาษาฝรั่งเศสในการวิจัยนี้ สรุปได้ว่า รูป P+WI+? ใช้ในภาษาพูดต่ำที่สุด ทั้งๆที่รูปนี้เป็นรูปที่ใช้สอนเกี่ยวกับการสร้างประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศสมากที่สุด ตามที่นักไวยากรณ์หลายท่านได้เสนอไว้ เช่น บาแก็ต และฟรังก์การ์ด (Baguette et Frankard 1974) ในขณะที่เดียวกันรูป P+?+In(R) ปรากฏมากที่สุด

4.2.2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปโครงสร้างกับเกณฑ์ทางความหมาย

4.2.2.1 ในโครงสร้าง P+? แสดงความแตกต่างในเรื่องเกณฑ์ทางความหมายที่ว่าความนำเสนอเป็นความใหม่มากกว่าความเก่าอย่างเห็นได้ชัด

P+?	เป็นความนำเสนอที่เป็นความใหม่	82.47%
	ความนำเสนอที่เป็นความเก่า	17.53%

4.2.2.2. ในโครงสร้าง P+WI+? แสดงความแตกต่างในเรื่องเกณฑ์ทางความหมายที่ว่าโครงสร้าง P+WI+? เป็นความใหม่ทั้งหมด

P+WI+?	เป็นความนำเสนอที่เป็นความใหม่	100%
	ความนำเสนอที่เป็นความเก่า	0%

4.2.2.3. ในโครงสร้าง (QP)+P+(QP)+? แสดงความแตกต่างในเรื่อง
เกณฑ์ทางความหมายที่ว่า โครงสร้าง (QP)+P+(QP)+? ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมมากกว่าที่ผู้ถาม
มาได้มีความเชื่อตั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด

(QP)+P+(QP)+?	เป็นความนำเสนอที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม	93.94%
	ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม	6.06%
จำแนกเป็นโครงสร้างย่อยๆได้ดังนี้		
2.3.1 P+hein+?	ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม	96%
	ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม	4%
2.3.2 P+non+?	ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม	83.33%
	ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม	16.67%
2.3.3 P+ou non+?	ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม	100%
	ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม	0%
2.3.4 Est-ce que+P+?	ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม	100%
	ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม	0%

โดยสรุปกล่าวได้ว่า

ในเรื่องของความเก่าและความใหม่พบว่า

รูป P+WI+? เป็นความใหม่ทั้งหมด 100 %

รูป P+? เป็นความใหม่มากกว่าความเก่าอย่างเห็นได้ชัด (.83:.17)

ในเรื่องของมีความเชื่อตั้งเดิม และการไม่มีความเชื่อตั้งเดิม พบว่า

รูป (QP)+P+(QP)+? ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมมากกว่าไม่มีความเชื่อตั้งเดิมอย่าง

เห็นได้ชัด(.94:.06)

ในรูป $P+WI+?$ และ $P+?$ ใช้ทั้งในแง่มีความเชื่อดั้งเดิม และไม่มีความเชื่อดั้งเดิม
ใกล้เคียงกัน แต่รูป $(QP)+P+(QP)+?$ ใช้ยืนยันความเชื่อดั้งเดิมของผู้ถามมากกว่าไม่มีความเชื่อ
ดั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ในกรณีที่ความน่าเสนอเป็นบอกเล่า เกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อ
ดั้งเดิมต่อความน่าเสนอ และมีทัศนะว่าความน่าเสนอเป็นเช่นนั้น ปรากฏ 86.57% มากกว่า
ความน่าเสนอที่ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิมว่ามีได้เป็นเช่นนั้น 13.43%

ในทางตรงกันข้ามถ้าความน่าเสนอเป็นปฏิเสธ เกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อ
ดั้งเดิมต่อความน่าเสนอ และมีทัศนะว่าความน่าเสนอมิได้เป็นเช่นนั้น ปรากฏ 70.21% มากกว่า
ความน่าเสนอที่ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิมว่าเป็นเช่นนั้น 29.79%

ข้อนี้สนับสนุนความคิดของ โลออนส์ (Lyons:1981) ที่ว่าการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ
นั้นผู้ถามมีความโน้มเอียงต่อความเป็นจริงของความน่าเสนอนั้นๆ

4.2.3. ความสัมพันธ์ระหว่างทานองเสียง รูป กับเกณฑ์ทางความหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะ ทานอง เสี่ยง	โครงสร้าง	เกณฑ์ทางความหมาย
1. ลักษณะ ทานอง เสี่ยง ขึ้น (R) ปรากฏเป็นจำนวนสูง 79.04%	1. P+? 96.95%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 43.05% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 56.95% ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า
	2. (QP)+P+(QP)+? 1.74% P+OU non +?0.86% P+non +?0.44% Est-ce que +P+? 0.44%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 0% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 100% ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 100% ความเก่า ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 100% ความใหม่ ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 100% ความเก่า
	3. P+WI+?+In 1.31%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 66.67% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 33.33% ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น
2. ลักษณะ ทานอง เสี่ยง ผสม (C) ปรากฏรองลงมา 17.18%	1. (QP)+P+(QP)+? 58% P+hein+? 50% P+non+? 8%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 6.90% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 93.10% ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 4% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 96% ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า ผู้ถามมิได้มีความเชื่อตั้งเดิม 25% ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม 75% ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น

ลักษณะ ทานอง เสียง	โครงสร้าง	เกณฑ์ทางความหมาย
	2. P+?+In 42%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อดั้งเดิม 28.57% ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิม 71.43% ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า
3. ลักษณะ ทานอง เสียงตก (F) ปรากฏ 3.78%	1. P+?+In 63.64% 2. P+WI+In 36.36%	ผู้ถามมิได้มีความเชื่อดั้งเดิม 28.57% ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิม 71.43% ความนำเสนอเป็นทั้งความเก่าและความใหม่ ผู้ถามมิได้มีความเชื่อดั้งเดิม 50% ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิม 50% ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทานองเสียง รูป และ เกณฑ์ทางความหมาย ในรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาฝรั่งเศสเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงให้เห็นว่า

- ก. ลักษณะทานองเสียงที่พบในภาษาฝรั่งเศสมากที่สุดคือ ลักษณะทานองเสียงขึ้น
รองลงมาคือทานองเสียงผสม และน้อยที่สุดคือ ทานองเสียงตก (.79:.17:.04)
- ข. ลักษณะทานองเสียงขึ้นพบในรูป P+? มากที่สุด รองลงมาคือ (QP)+P+(QP)+?
และสุดท้ายคือ P+WI+? (.97:.02:.01)
- ค. ลักษณะทานองเสียงผสม พบในรูป (QP)+P+(QP)+? มากที่สุด รองลงมาคือ
P+? (.58:.42) ไม่พบทานองเสียงผสมในรูป P+WI+? เลย
- ง. ลักษณะทานองเสียงตก พบในรูป P+? มากที่สุด รองลงมาคือ P+WI+?
(.64:.36) ไม่พบทานองเสียงตกในรูป (QP)+P+(QP)+? เลย
- จ. รูป P+?+In(R) และ P+WI+?In(R) ใช้ในเกณฑ์ความหมายที่ผู้ถามมีความ
เชื่อตั้งเดิมและไม่มีความเชื่อตั้งเดิม (.57:.43) และ (.33:.67) ตามลำดับ ในโครงสร้าง
P+?+In(R) ความน่าเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า แต่ในโครงสร้าง P+WI+?+In(R)
ความน่าเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น
- ฉ. รูป (QP)+P+(QP)+?+In(R) (QP=ou non, non และ Est-ce que) ใช้
ในเกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมต่อความน่าเสนอทั้งสิ้น 100% ในโครงสร้าง
P+ou non+?In(R) และ Est-ce que +P+?+In(R) ความน่าเสนอเป็นความเก่าทั้งสิ้น
แต่ในโครงสร้าง P+non+?+In(R) ความน่าเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น
- ช. รูป (QP)+P+(QP)+?+In(C) (QP=hein และ non) ใช้ในเกณฑ์
ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมต่อความน่าเสนอมากกว่าที่ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิม
อย่างเห็นได้ชัด (.93:.07) ในโครงสร้าง P+hein+?+In(C) ความน่าเสนอเป็นทั้ง
ความใหม่และความเก่า แต่ในโครงสร้าง P+non+?+In(C) ความน่าเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น
- ซ. รูป P+?+In(C) ใช้ในเกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมมากกว่า
ที่ผู้ถามไม่มีความเชื่อตั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด (.71:.29) ความน่าเสนอเป็นทั้งความใหม่และ
ความเก่า

ฉ. รูป $P+?+In(F)$ ใช้ในเกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมต่อความ น่าเสนอมากกว่าไม่มีความเชื่อตั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด (.71:.29) ความน่าเสนอเป็นทั้งความ ใหม่และความเก่า

ญ. รูป $P+WI+?+In(F)$ ใช้ในเกณฑ์ทางความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิม และ ไม่มีความเชื่อตั้งเดิมเท่ากัน (.50:.50) ความน่าเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น

4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ และการศึกษาวิจัยต่อไป

การศึกษารูปโครงสร้างและทานองเสียงจากบทภาพยนตร์และการแสดงในภาพยนตร์ใน ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 392 รูป พบว่ารูปดังกล่าวที่ใช้เป็นคำถามในการถาม 291 รูป นอกนั้นใช้ในวัจนกรรมอื่นๆ

4.3.1. รูปคำถามในภาษาฝรั่งเศสในการสนทนาที่ศึกษาี้ ส่วนใหญ่เป็นรูป $P+?+In(R)$ 251 ประโยค ในแบบเรียนที่สอนกันมามักจะแนะนำให้ใช้รูป $P+WI+?+In(R)$ และ รูป $Est-ce que + P + ? + In(R)$ ในการถามแบบตอบรับและปฏิเสธ หลักฐานนี้แสดงว่า การใช้ภาษาในการสนทนาจริงเปลี่ยนแปลง และครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสควรสอนรูปนี้เพิ่มแก่นักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง

อย่างไรก็ตามทั้งรูป $P+?+In(R)$ และ $P+WI+?+In(R)$ นี้ เมื่อพิจารณา จากเกณฑ์ทางความหมายแล้ว พบว่าใช้แสดงความหมายไปในทานองเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ถาม ไม่มีความเชื่อตั้งเดิมต่อความน่าเสนอ หรือในกรณีที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมต่อความน่าเสนอ ผู้ถามเปิดโอกาสให้ผู้ฟังแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ (non-finality) คือถามเพื่อให้ผู้ฟังตอบรับ หรือตอบปฏิเสธนั่นเอง

ถ้าในกรณีที่ผู้ถามมีความเชื่อตั้งเดิมต่อความน่าเสนอว่ามีได้เป็นเช่นนั้น ก็เป็นการ แสดงความประหลาดใจของผู้ถามด้วย ซึ่งไปสอดคล้องกับสากลลักษณะของทานองเสียงขึ้น ของ

มาเลโก (Malécot:1974), โบลิงเจอร์ (Bolinger:1978), ครัทเทินเดิน (Cruttenden :1981) และสุดาพร ลักษณ์ยานาวิน (S.Luksaneeyanawin:1993) ที่ว่าสากลักษณะของทานองเสียงขึ้น ใช้แสดงความหมายในการถามการแสดงความไม่เห็นด้วย การไม่เชื่อ และการแสดงความประหลาดใจ

4.3.2. รูปลักษณะที่พบรองลงมาคือ (QP)+P+(QP)+?+In(C) 29 ประโยค ใช้แสดงความหมายที่ว่าผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิมต่อความนำเสนอว่าเป็นเช่นนั้น หรือเชื่อว่าจะไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะผู้ถามเกิดความขัดแย้งกับผู้ฟัง ผู้ถามถามเพื่อต้องการย้ำความเชื่อของตนที่มีต่อความนำเสนอ นั้น จะเน้นในการเรียนการสอนควรอธิบายความหมายของการใช้โครงสร้างคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ อย่างละเอียด ไม่ใช้สอนแต่โครงสร้างอย่างเดียว ต้องดูความหมายด้วย เช่น รูป P+hein+?+In(C) ใช้ในกรณีที่ความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิมต่อความนำเสนอ ความนำเสนอเป็นทั้งความใหม่และความเก่า

แต่รูป P+non+?+In(C) ใช้ในกรณีที่ความหมายที่ผู้ถามมีความเชื่อดั้งเดิมต่อความนำเสนอ ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งสิ้น

4.3.3. ในรูป P+WI+? ไม่พบลักษณะทานองเสียงผสมเลย เพราะลักษณะทานองเสียงผสมนั้นผู้ถามใช้เพื่อแสดงความขัดแย้งของตน นอกจากนี้รูปนี้ยังใช้ในการถามที่ความนำเสนอเป็นความใหม่ทั้งหมด ฉะนั้น P+WI+? น่าจะจัดเป็นรูปลักษณะที่ถามได้ คือผู้ถามถามเพื่อต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธอย่างแท้จริง มิได้แสดงทัศนคติใดๆของผู้ถาม

4.3.4. ลักษณะทานองเสียงตก พบในรูป P+? และ P+WI+? ในรูป P+WI+? พบทานองเสียงตกมากกว่ารูป P+? ซึ่งผิดจากที่คาดหมายไว้ เพราะในตำราเรียนให้ใช้ลักษณะทานองเสียงขึ้น แต่ในการศึกษาพบในลักษณะทานองเสียงตก ข้อนี้อาจแสดงให้เห็นว่าภาษาที่มีการใช้กฎพิเศษทางการเรียงลำดับคำเพื่อแสดงการถาม หากมีการใช้กฎนี้แล้ว เรื่องของทานองเสียงอาจเป็นเรื่องรอง เพราะเมื่อรูปลักษณะมีการลำดับคำเหมือนประโยคบอกเล่า คือ P+? เรื่องของทานองเสียงขึ้นจะเป็นเรื่องหลัก ข้อนี้ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยต่อไปว่า นอกจากลักษณะทางรูปประโยค และทานองเสียงแล้ว มีปัจจัยอะไรอีกที่ช่วยให้ผู้ถามสื่อการถามได้ เช่น อวัจนภาษา หรือบริบทของการสื่อสาร เป็นต้น